

עשירית ציון

הביקוש לצלילן גדול, גם בישראל
מחוץ לישראל ואין הקואל מביע
את הארי לכן הריא ידעם
בתרומה על מנת שנוכל לזכות
את הרבים בכמות נוספת של
צלילי.
תלכו למחלות. 0523721278
תפוצו מפי צלילן

עלון מספר: 522 פרשת השבוע: במדבר בהעלותך מקום השבוע: שיגא
כניסת שבת: 19:16 (אופק טבריא) יציאת שבת: 20:30 רבינו תם: 20:59

פרפראות על פרשת בהעלותך

[ח-ד] כן עשה את המנורה

בדברי הימים [דה"ב ז]. נאמר ששלמה המלך עשה 10 מנורות של שבעה קנים כל אחת. לזה רומז הפסוק "כן עשה את המנורה", "כן" גימטריה 70 דהיינו 70 נרות "עשה" גי' [בעל הטורי]

[ח-טז] נתנים נתנים המה לי... תחת פטרת כל רחם

"פטרת כל רחם" ר"ת "כפר", כי הלויים הם תחת הבכורים לכפר על בני ישראל והם היו עובדים במקום הבכורים כמו שנאמר בהמשך.

[י-ה] ותקעתם תרועה ונסעו המהנות

"תרועה" אותיות "תורה - ע", רמז לתורה שנתנה ע"י תרועה, ויש 70 פנים לתורה.

[י-י] וביום שמחתכם... ותקעתם בחצצרת... והיו לכם לזכרון

בפסוק זה מרומז מה שהיו נוהגים להזכיר בראש השנה, שופרות, מלכיות וזכרונות. "ותקעתם" זהו שופרות, "לכם" אותיות "מלך", "לזכרון" הרי זכרונות. "חצצרות" אותיות "צ"ח צרות". הם מגינים עליהם מצ"ח קלות.

[יא-יז] ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם

רש"י: משה היה דומה לנר הכל מדליקים הימנו ואין אורו חסר. "ואצלתי" ר"ת "וממך אין צריך למעט, תורתך ישראל".

[יא-יט] לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמישה ימים ולא עשרה ימים ולא

עשרים יום

יש כאן רמז שיש הנהגים לא לאכל בשר מ"ז בתמוז ועד תשעה באב. "לא יומיים ולא חמישה ימים ולא עשרה ימים" ס"ה 17, דהיינו י"ז בתמוז. לא יום אחד ולא עשרים יום, יחד כ"א יום, אלו הימים שמ"ז בתמוז עד תשעה באב.

[יא-כז] אלדד ומידד מתנבאים במחנה

מה היו מתנבאים? "מתנבאים" אותיות "מת נביאים", שהיו מתנבאים שמישה ימות ויהושע מכניסם לארץ. וכן "מתנבאים" ר"ת "משה תנוח נפשו בגן אלוקים יהושע מכניסם".

אמרו חז"ל על מעלת השתיקה "מילה בסלע משתוקא בתרין" [מגילה י"ח]. פרוש: אם המילה שוה סלע, השתיקה שווה שתיים. בהקשר לאלדד ומידד אפשר לפרש: מילה בסלע, דהיינו אם משה ואהרן היו מדברים אל הסלע, משתוקא בתרין, היו משתיקים את נבואת השניים אלדד ומידד.

מובא בספרים הקדושים: אלדד ומידד היו אחי משה, מן האב ולא מן האם [ועיין תרגום יונתן] כששמע עמרם כשנשא את דודתו יוכבד לאשה שעתידי ישראל לקבל את התורה, ובתורה נאסר על אדם לשאת את דודתו לאשה, עמד ונשא אשה אחרת ונולדו אלדד ומידד, "אלדד" פרושו אל-דוד ו"מידד" מי-דוד, כלומר אין כאן איסור דוד.

[יא-כח] אדני משה כלאם
"כלאם" אותיות "מלאך", מלמד שאמר לו למשה שיפקוד על מלאך הממונה על מיתה שיעניש אותם.

[יב-ג] והאיש ענו מאד

"ענו" בלי יוד כתיב, מתוך ענוותנות וכתב משה רבנו ענו בלי יוד, אך הקב"ה מרח את הדיו הנשאר מאותו יוד על ראשו של משה ומזה היו לו קרני הוד [מדרש]. ואמר על כך החיד"א: נאמר בחבקוק [פרק ג'] "וקרניים מידו לו", הכוונה אל משה רבנו שנהיו לו קרניים, "מידו" אותיות "מידו", וכן אותיות "מדיו" רמז למדרש חז"ל. וכן ענו גימטריה "סיון" רמז שמישה רבנו קיבל את התורה בחודש סיון.

[החיד"א]

pen 1606 פא

לעילוי נשמת: שמעון ממך בן איז"ה. ת.נ.צ.ב.ה.

"מפי עוללים וינקים יסדך עז... להשפית אויב ומתנקם"

לארגון "גם אני כותב"

דרושים תורמים להתחזקת תינוקות של בית רבן ללימוד משניות יום יומי.

הרוצה לתרום: לרפואה, זיווג, זק"ש, להצלה וכו'. להבדיל לע"נ,

פלאפון 0523721278 כל הישועות א מ. תודה. ניתן לתרום: מעשרות, תרומות,

נא לא לקרא בשעת התפילה, מצווה להפיק, זכור למצוות.

שבת שלום ומבורך.

מותר חובה ומצוה להפיק. לצלם. לשכפל. להעתיק. כל הזכויות לבורא יתברך.

הפנ

[יב-ג] והאיש משה ענו מאד מכל האדם

שלושה ענווים היו בישראל. אברהם אבינו אמר "ואנכי עפר ואפר", דוד המלך

אמר "ואנכי תולעת ולא איש", משה רבנו אמר "ונחנו מה" - "אדם" ר"ת

"אברהם דוד משה". עניו מכולם היה משה רבנו שהרי אפר ותולעת שאמרו

אברהם דוד יש בהם ממשות, אך משה אמר "ונחנו מה", כלומר כלום, ולכן נאמר

עליו עניו מכל האדם, דהיינו מכל השלושה שנקראים "אדם". "אפר תולעת מה"

ר"ת "אמת" הוא חותמו של הקב"ה.

[יב-ו] אם יהיה נביאכם ה' במראה אליו התודע

"במראה" אותיות "אברהם", בא לרמז שאף לאברהם לא נגלה כן. כמו"כ

"במראה" גימטריה אברהם. [רמ"ח].

[יב-יג] אל נא רפא נא לה

אמרו קדמונו, שמישה רבנו נמסר לו סוד משמים, והוא כשיתפלל יאמר ב' פעמים

נא, נא [ג' מיכאל] ותפילתו תקובל, ולכן כשאמר משה רבנו בפרשת ואתחנן

אעברה נא, ביקש לאמר פעם נוספת "נא" כדי שיכנס לארץ, אך מנע זאת הקב"ה

ממנו ואמר לו אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה, כלומר אל תוסף לאמר "נא".

[חיד"א]

[מתוך הספר פאר לשולחן הרב רפאל בצלאל שליט"א]

לע"נ כל חיילי צה"ל שנפלו במערכה

"הראיני את מראייך"

הייתה זו שעת ערב מוקדמת הלילה מתחילים לברך ברכת הלבנה, תפילת ערבית

נסתיימה זה עתה, ובאי בית מדרשו של מרן יוצאים אל הרחוב, כאמור הלילה הוא ליל

ברכת הלבנה, וכולם מקווים שהלבנה תיראה באופן ברור, כדי שיוכלו לברך עליה

בלא חשש. ברם התוחלת נכזבת, עננים כבדים מכסים את השמים ועננה עולה גם על

פניהם של המתפללים. השמים מעוננים ומעורפלים, והלבנה אינה נראית בביור.

במצב כזה אי אפשר לברך. הלא אפילו אם ענן דק מכסה את הלבנה אי אפשר לברך,

על אחת כמה וכמה כאשר היא לוטה בערפל ממש. אך באותו לילה זכו באי בית

מדרשו של מרן לחזות בהתרחשות מופלאה. על אותה התרחשות סיפר משמשו הנאמן

של מרן, רבי צבי חקק כפי שראה בעיניו. מרן התבונן בשמים בעיניו הקדושות ופסק

בהחלטות: "אי אפשר לברך נסח לברך בשעה מאוחרת יותר או אולי מחר". והנה

לפתע הרהיב אחד הנוכחים עז, פנה אל מרן ואמר: "רבנו, הלא על הבבא סאלי מסופר

שבמקרה כזה נענע את ידיו כלפי הצדדים, העננים התפזרו והלבנה נראתה במלוא

הדרה, מדוע לא יעשה כך גם רבנו? אכן ידוע היה הסיפור על הבבא קדישא, רבנו

ישראל אבוחצירא שבהיותו בצרפת טרח ונסע ברכבת במשך שעות ארוכות על מנת

להגיע למקום בו ניתן לברך ברכת הלבנה, וכאשר גם שם היו השמים מעוננים, הרים

את ידיו הקדושות כלפי מעלה והעננים התפזרו, והלבנה נתגלתה במלוא הדרה, והבבא

סאלי זכה לברך ברכת הלבנה כדבעי. עתה העלה אותו מתפלל על נס את הסיפור

הידוע, וביקש ממרן לפעול באופן דומה... דממה מתוחה השתררה, כולם ציפו לתגובתו

של מרן, והנה העלה מרן בת שחוק על פניו ואמר בענווה עצומה: "אה הבבא סאלי -

קדוש עליו היה, וידוע כבעל מופת אבל אני, מה אני ומה חיי, אין בכוחי לעשות כן".

וכמו כדי להוכיח את דבריו נענע מרן בידיו כלפי הצדדים ואמר בחיוך של ענווה: נו

אתם רואים? הנה עשיתי כמו שעשה הבבא סאלי, אבל העננים נותרו במקומם... נו,

הלא אמרתי לכם, אני אין לי כוח כמו שהיה לבבא סאלי". אולם אז לעיניהם

המשתאות של הנוכחים קרה הבלתי יאומן, העננים שכיסו את השמים זו לפתע

לצדדים. חלון שחור נבקע ביניהם והלבנה שהייתה מוסתרת תחת העננים הופיעה

לפתע בביור נוצצת וזוהרת. הלם קל אחז במתפללים, וכמה מהם התעשתו וצהלו:

"אפשר לברך!" "כוחו של רבנו" נודעק לפתע אחד המתפללים. הלא זהו מעשה ניסים

השתאה חברו, והמתפללים החלו לשוח ביניהם אודות הנס שהתרחש זה עתה, כאשר

מרן הניע את העננים בכוח תנועת ידיו. אולם מרן לא הניח להם לעסוק בכך. "נו, נו

בואו נברך לפני שהלבנה תתכסה שוב, אמר בענוות חן וכולם החלו בברכה... יש לציין

כי מעשה זה מקבל משנה תוקף, לאור העובדה כי מי שהיה עד וסיפר לו אותו, הוא

משמשו הנאמן של מרן, רבי צבי חקק, שנתחנך על ידי מרן שלא להתפעל מסיפורי

אותות ומופתים בעלמא.

לעילוי נשמת: אסתר אלקובי בת רחל ע"ה. ת.נ.צ.ב.ה.

המרחם על כל בריותיו, הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש רוח ונשמה של הנפטר בשם טוב מן העולם: דוד סויסה בר עישה, מרים סויסה בת סוליקה ע"ה, ר' ניסים כהן בר פרחיה ז"ל, דוד חן בן ג'ניה, אברהם ניסים בן קדו, יחזקאל נוח בן גורג'יה, מיכאל זריהן בר רחמה, יעקב ססי בר ז'ניה מרים מאוזו, אריה שעדון בר ג'ריה, גד בן ג'וליה, יצחק חבר בן מג'ידה ז"ל, אורי אברהם פחמימה בן שמחה תח"י, שלמה אסטיקור בן מרים ז"ל, שאול בנדלי בן נונה, דינה (עמל) בנדלי בת נונה, אדל - הודיה ז"ל בת אורלין מלכא תח"י, יפה בת גורג'יה, שהם - משה בן חני סימה תח"י, שרון גרסור ז"ל בן יהודית תח"י, מיכאל בן מג'יאנה, הנרייט בת פורטונה ע"ה, שמחה פחמימה בת חנה, מזל מלכה בת גרצ'יה ע"ה, יהודית רקלין בת מרים ז"ל, זהבה זרי אדרעי בת רבקה ז"ל, מרים בת זרה ז"ל, תירצה אלקובי ע"ה בת שמחה ע"ה, סימי בת מרים ז"ל, רוחמה ז"ל בת מרים תח"י. ת.נ.צ.ב.ה. ככלל נשמות עמך ישראל.

תודעת ציון fiddin een kff

A stylized illustration of two yellow roses with green leaves, set against a dark teal background. The roses are depicted with soft, layered petals, and the leaves are simple, pointed shapes. The overall style is clean and modern.

לרפואת: ינון בן סיגלית, דניאל בן רותם, עליזה בת מרים,
ארי יוסף בן ניצה - שגית, יהודה בן מלכה, אשר בן סיון,
סיון, שירה בת רג'ינה - ברכה - רחל בת מרים, מוניק בת עליזה,
מיה בת מרים, ציון בן עיזיה, מרים בת ששמה, מאיר בן מרים.
בכלל חולי עמך ישראל.

הודפס על נייר אדום חילוף.